

Jak jsem se setkala s vnitřním uzdravením

„Vnitřní uzdravení“ se v posledních letech víc a více stává součástí služby církve. Pro mě je tento pojem spojen s osobou a přátelstvím Tony Kalmové. Setkala jsem se s ní na ETS v letech 1993/1994, kdy zde začala vyučovat semináře o vnitřním uzdravení v rámci pastorační péče. Postupně jsem se dovídala stále více z jejího života i služby.

Tony Kalmová bývala formální křesťankou, měla hodného manžela, tři malé děti, materiální zabezpečení, ale díky konfliktním vztahům s duševně nemocným sousedem, který hrál na klavír každý den zásadně večer a dlouho do noci, se dostala do těžké krize. Přestěhovali se do nynějšího bydliště. Všechno se zdálo být v pořádku, ale po čtrnácti dnech se přistěhovala do vedlejšího domu rodina s osmi dětmi a devátým na cestě. Všechny děti byly velmi akční a hlučné a ty starší pilně cvičily na různé hudebné nástroje.

Tony prosila manžela, aby se znovu přestěhovali, ale nebyla vyslyšena. Zoufalá začala hledat možnosti, jak se při návalu práce a trvajícím nedostatku odpočinku a spánku nezbláznit. Přijala pozvání na seminář, který nabízel alternativní duchovní cesty. Zde se setkala s mužem, který vyzařoval zvláštní pokoj, laskavost a vyrovnanost a jaksi nezapadal do této společnosti. Tím Tony zaujal. Pozval ji do místního křesťanského společenství.

Zde slyšela podobenství o marnotratném synu, které sice dobře znala, ale zatoužila celou svou bytostí poznat lásku otce z tohoto příběhu. Při výzvě šla dopředu a Bůh na tuto její touhu odpověděl. V dalších letech se učila praktikovat Boží přítomnost, což pro ni znamenalo přijímat Boží bezpodmínečnou lásku, žít z ní v každodenní praxi a pak ji rozdávat druhým.

Z její služby vzpomínám na jeden příběh, kdy sloužila malému chlapci, synu misionářů, kterého ve škole šikanovali spolužáci. Když ho vyslechla, řekla mu: „Jsi jedinečný, nejsi ze second handu.“ V modlitbě poprosila Ducha svatého, aby tuto pravdu učinil skutečností“. Při příští návštěvě, se ho zeptala, jak se mu daří? „Dobře“, odpověděl. „Kluci se ti už neposmívají?“ „Ale posmívají, ale já už vím, že nejsem ze second handu, a tak mi to nevadí.“ Za určitý čas šikana přestala úplně.

Ochota Tony naslouchat také mému životnímu příběhu a vlastní zkušenosti z její modlitební služby mě povzbudily, abych dovolila Bohu odkrývat a uzdravovat hluboké a skryté věci v mém srdci. Prožila jsem, že jsem zraněná hříchem druhých i vlastním více než si myslím, ale že jsem právě v tomto stavu Bohem milovaná. Naučila jsem se z jejího příkladu, že Bůh je laskavý, vnímavý, důvěryhodný, velkoryse štědrý a trpělivý. Dává mi prostor k volbě, touží po tom, abych zvolila život, důvěřuje mi a tím mne učí odpovědnosti. Jeho láska nikoho nenutí, ale také se nikoho nevzdává, má vždycky naději.

Setkáním s Tony se začala dlouhá cesta. V roce 2004 mne Tony pozvala na konferenci vnitřního uzdravení do Německa, kde byla hlavním řečníkem Leanne Payneová. Celý, velmi náročný týden byl zakončen modlitbou Leanne za uzdravení vzpomínek na bohoslužbě spojené s Večeří Páně. Během její modlitby za prenatalní období života jsem viděla obraz vajíčka a spermie a slyšela jsem osobní slovo: „Žij!“, které jsem přijala jako Boží povolání k životu a prožila obnovu vědomí bytí a vědomí vlastní hodnoty. Na této konferenci jsem poznala, že Duch svatý je Duchem moci lásky, pořádku a ukázněné mysli jak ve službě modlitebního týmu, tak v jejich vzájemné lásce, týmové spolupráci a ve vzájemných přímělných modlitbách. Aby člověk mohl zvolit život a také své spasení a stávat se člověkem podle Božího záměru, dostal dar vůle.

To byla další oblast v mém životě, která potřebovala povolání k novému životu. K uzdravení mé pasivní, apatické a také přizpůsobivé vůle použil Bůh jak vyučování a modliteb na dalších konferencích, tak sen, ve kterém poté, co jsem v situaci naprosté bezmoci vzývala Ježíšovo jméno, mohla vnímat jeho přítomnost a slyšet jeho slovo: „Jsi svobodná“.

Podobnou situaci jsem prožila při uzdravení zranění z dětství, které se také ozývalo ve snech. Po probuzení jsem uposlechla radu Tony, abychom do bolestivých situací pozvali Ježíše, který žije a je tentýž včera, dnes i zítra. Situaci plnou těžko zvladatelných emocí, úzkosti, strachu a hněvu Ježíš vyřešil tím, že vyslyšel mé volání, přišel a malé vystrašené dítě vzal do náručí, podobně jak je psáno v Markově evangeliu 10,16.

V centru vnitřního uzdravení je kříž Pána Ježíše Krista. Jen v něm nás vyvolila Boží láska a jen

skrze něho se stáváme Božími dětmi. Jeho mocné působení jsem zakusila na konferenci v roce 2010 po přednášce a modlitbě Conlee Bodishbaugha. Pravda, že Kristus nás přenesl z království tmy do království světla, se stala pro mne hmatatelnou realitou společně s osobním darovaným slovem: „*Dcero, tvá víra tě zachránila, jdi v pokoji.*“ (Mk 5,34). Zkušenost účastnit se situace v biblickém příběhu a zakusit Ježíšovu sílu a moc nyní v mé přítomnosti, jsem získala opakovaně.

Zmiňuji se o tom, protože jsem přesvědčena, že Kristus v nás přebývá a působí v hloubi osobnosti všech Božích dětí, aniž by se to dalo vysvětlit psychologickými pojmy. Prožívání duchovních skutečností se děje duchovně, ale jejich působení se projeví v duševní i tělesné oblasti, a také v jednání a vztazích. Základem poznání zůstává víra ve zjevenou Boží pravdu, že jsme jeho milované děti a žijeme vírou, ať je doprovázena zkušenostmi nebo ne. Počítáme s Boží realitou a učíme se žít v jeho přítomnosti, být poslušní, ať ji pociťujeme, či nikoli. „*Jsem Bůh, jenom když jsem blízko? je výrok Hospodinův; jsem-li daleko, Bůh už nejsem?*“ (Jr 23,23).

V průběhu deseti let jsem se zapojila do pořádání všech konferencí o vnitřním uzdravení společně s Tony a českým i holandským modlitebním týmem vnitřního uzdravení. Letos jsme se spolupracovníky založili organizaci Immanuel, z. s., kde chceme ve službě vnitřního uzdravení pokračovat. Chceme předávat lásku, kterou jsme od Ježíše přijali a pokusit se pomáhat jiným hledat cestu, jak se stávat Božími milovanými ve všedním, obyčejném životě, ve stresových i krizových situacích v tom, jak myslíme, rozhodujeme se, mluvíme a jednáme.

MUDr. Yvona Taschnerová

Článek byl uveřejněn v časopise Život víry v roce 2014 pod názvem „Nejsem ze second handu!“